

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **S. B.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 11 kwietnia 2024 r., kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 24 sierpnia 2023 r., IX Ka 372/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Chełmnie

z dnia 9 maja 2023 r., sygn. akt II K 234/22

postanowił:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

[PGW]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Toruniu, po rozpoznaniu apelacji obrońcy S. B., wyrokiem z 24 sierpnia 2023 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Chełmnie z 9 maja 2023 r., mocą którego S. B. został uznany za winnego popełnienia czynu

zabronionego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazał go na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę i nawiązkę.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca, podnosząc w niej rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.; w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. jak również art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. Przy tak sformułowanych zarzutach obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w Chełmnie zażądał jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Wszechstronna i wyczerpująca krytyka wywodów skarżącego, dokonana w prokuratorskiej odpowiedzi na kasację, zasługiwała na pełną aprobatę. Powtarzanie wszystkich przedstawionych przez oskarżyciela publicznego argumentów byłoby zbyteczne, a więc i w jakimś sensie nieracjonalne. Dlatego Sąd Najwyższy uznał za celowe jedynie zwięzłe zasygnalizowanie wybranych kwestii, które miały kluczowe znaczenie dla takiego, a nie innego sposobu rozstrzygnięcia sprawy na etapie kasacyjnym.

Po pierwsze – skarżący, na co wskazywała treść pierwszego zarzutu sugerującego brak rzetelnego odniesienia się do wadliwej opinii biegłego z zakresu badań chemicznych, niesłusznie utrzymywał, że porzeczono na ogólnikowej ekspertyzie a zaniechano dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych i przeprowadzenia opinii Instytutu Genetyki Sądowej w B. w dziedzinie fizykochemii. Twierdzenia te nie zasługiwały na uwzględnienie, jako że pozostawały w jaskrawej sprzeczności z motywacyjną częścią zaskarżonego wyroku, w której zagadnienie to poddane zostało wnikliwej i przekonującej analizie. Przede wszystkim nie ma wątpliwości, że u S. B. zabezpieczono marihuanę, takich zastrzeżeń nie przejawiał zresztą obrońca inicjując kontrolę instancyjną. Domagając się ponownej analizy chemicznej narkotyków wprowadzanych do obrotu przez skazanego wskazał wyłącznie na ich jakość. Jednakże sam fakt, że marihuana przeleżała się u sprawcy

i nadawała się do utylizacji nie ma żadnego wpływu na sprawstwo z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Po drugie – drobiazgowa lektura sprawy wskazywała, że orzekający Sąd przeprowadził rzetelną kontrolę instancyjną i podał w uzasadnieniu czym kierował się wydając wyrok oraz dlaczego zarzuty i wnioski apelacji uznał za niezasadne. Analiza pisemnych motywów orzeczenia Sądu odwoławczego dokonana w korelacji z apelacją doprowadziła Sąd Najwyższy do niewątpliwego wniosku, że poprawnie rozpoznano apelację wniesioną na korzyść S. B.

Po trzecie – zarówno stan zdrowia skazanego jak i jego sytuacja majątkowa nie uzasadniały odstąpienia od orzeczenia wobec S. B. kosztów sądowych oraz grzywny i nawiązki w przyjętej wysokości. Strona nie przedstawiła żadnych dokumentów przemawiających za tym, aby przyjąć inny stan rzeczy, niż miało to miejsce w wyroku Sądu *meriti*, w pełni zaaprobowanym przez Sąd Okręgowy. Sama ustna deklaracja o złej formie finansowej i zdrowotnej nie mogła być wystarczającym powodem do tego, żeby przymknąć oczy na fakt, że skazany będąc zdolnym do podjęcia legalnej pracy zarobkowej wybrał, i to po raz kolejny, przestępczą drogę w celu osiągnięcia łatwego, dużego zysku i zdecydował się na udział w nielegalnym obrocie narkotykami narażając innych ludzi na popadnięcie w nałóg.

W tym stanie rzeczy Sądowi Najwyższemu nie pozostawało nic innego, jak tylko oddalić kasację w trybie art. 535 § 3 k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[PGW]

[ms]